

اسراری که فاش شد

در رابطه با موافقتنامه ۵+۱ ایران

امیرفیض- حقوقدان

هنوز که ۱۲ روز از اعلام موافقتنامه ۵+۱ با ایران میگذرد یک متن رسمی که امضای گروه ۵+۱ و نماینده ایران راداشته باشد از سوی جمهوری اسلامی منتشر نشده و ایرانیان، حتی آنها که به موضوع علاقمند هستند واقعا نمیدانند که دروین چه گذشت و به کجا کشید. شخصیت های دست اندرکار و مسئولین آنقدر، سخنهاى ضد و نقیض، تحویل مردم داده اند که انسان اصلا به اصل مطلب هم شک میکند.

آقای علی اکبر صالحی رئیس سازمان انرژی اتمی جمهوری اسلامی در نهم آذرماه در دانشگاه بهشتی، بمناسبت سالگرد محمد شهریارى فیزیکدان ایرانی گفت: «راکتور آب سنگین اراک مانند غنی سازی اورانیوم خط قرمز جمهوری اسلامی است»

آقای عباس عراقجی در گفتگوى با خبرگزاری مهر گفت:

نگران از دست دادن برگ برنده غنی سازی ۲۰ درصدی در مقابل گروه ۵+۱ تخیلی کاملا نادرست است و ما ۲۰ درصدی رابه دلیل عدم نیاز متوقف کردیم.

در حالیکه در توافقنامه، ایران متعهد شده است که توسعه نیروگاه های هسته ای را متوقف کند، آقای علی اکبر صالحی رئیس سازمان انرژی اتمی برنامه ای به روحانی رئیس جمهور نوشته که برای توسعه نیروهای های هسته ای بودجه بدهید.

این درخواست، یک هفته بعد از موافقتنامه صورت گرفته است. آقای علی اکبر صالحی برنامه خودش نوشته که ایران در آینده سالیانه ۱۵۰ تن سوخت هسته ای نیاز خواهد داشت. باید برای تولید ۱۵۰ تن سوخت هسته ای در جهت فعالیت های غنی سازی حرکت کنیم. (خبرگزاری جمهوری اسلامی)

آقای قشقاوی معاون پارلمانی وزارت خارجه گفته: «اصلا توافقنامه ای بین ما و ۵+۱ امضا نشده است» دوپچه وله از قول آقای علی اکبر صالحی نوشته:

این نخستین بار است که از راکتور اراک بعنوان خط قرمز نام برده شده است - آقای عباس عراقجی هم در یکی از موضع گیری های خود گفت: «غنی سازی تا ابد خط قرمز ماست» (دوپچه وله)

آقای علی لاریجانی در گذشته هنگام بسته پیشنهادی ۵+۱ به جمهوری اسلامی، گفت: «غرب میخواهد با دادن آب نبات، در غلطان از ما بگیرد» همو در رابطه با موافقتنامه که بر مراتب پست تر از بسته پیشنهادی غرب است و در واقع، موافقتنامه، تسلیم بسته بندی شده جمهوری اسلامی به ۵+۱ است اظهار رضایت و سر بلندی کرده است.

در موافقتنامه ۵+۱ ایران متعهد شده که روزانه از یک میلیون بشکه نفت بیشتر استخراج نکند. وزیر نفت جمهوری اسلامی گفته است که جمهوری اسلامی میزان استخراج نفت را به سه میلیون بشکه خواهد رساند.

جراین هرج و مرج

هرجی و مرجی که حاکم برجریان موافقتنامه است، یک امر استثنائی نیست در جنگ بین کشورها، در مورد شکست یک شرکت بزرگ و ورشکستگی آن و حتی در شکست یک تیم ورزشی پس از شکست و یا تسلیم، هرج و مرجی که اکنون در رابطه با موافقتنامه (امان نامه - تسلیم نامه- حق امتیاز) در جمهوری اسلامی دیده میشود وجود دارد همین شورای باصطلاح ملی! بعلت عدم موفقیت، حتی در مرحله بسیار ابتدائی به هرج و مرجی که ناظران هستیم روبرو شده است.

ضرب المثل های متعددی در این مورد در دست است: <زمین که سفت شد، گاو از گاو میبندد - عروس که نمیتواند بر قصد میگوید زمین کج است>

دو دلیل عمده میتواند علت هرج و مرج و اظهار عقیده های ضد و نقیض و بی پایه شناخته شود. نخست اینکه طرف شکست خورده، نمیخواهد شکست خودش آشکار شود. این است که راه کتمان حقیقت را انتخاب میکند این راه مجازی، مقاومت هائی در مقابل ایجاد میکند که سبب هرج و مرج در سخن میشود.

دوم اینکه قائمه مسئولیت متوجه شکست خورده است و شکست خورده سعی میکند که با داستان سازی و اظهار نظرها، تا آنجا که ممکن است از مسئولیت رها شود.

از آنجا که کشور فاتح به مشکلات شکست خورده در رابطه با افکار عمومی کشور شکست خورده آگاه است، و بمنظور اجرای قرارداد با کشور شکست خورده ترجیح میدهد که افکار عمومی علیه قرارداد تجهیز نشود تا کشور فاتح براحتی به مقاصد قرارداد برسد، لذا، در اختفای برخی مذاکرات و تعهدات جنبی کشور شکست خورده همکاری میکند و این همکاری غالباً بصورت خودداری از افشای ضمانت و نوشته ها و قول و قرارهائی است که از قرارداد منفک نیست ولی انتشار آنها میتواند محرمانه تلقی گردد.

البته محرمانه بودن ضمانت یک قرارداد یک موافقت با اعتبار قانونی نیست بلکه یک موافقت دوستانه و موقتی است که عدول از آن، به قرارداد و شرائط آن هیچگونه لطمه ای وارد نمیسازد.

کشور فاتح در صورتی دست به افشاگری میزند که کشور شکست خورده از تفاهم سری سوء استفاده کند یعنی در تفسیر قرارداد چندان بی احتیاطی و پیشرفت نماید که بموقعیت سری بودن قرارداد زیان وارد سازد.

وامسا بعد اسرار پنهان موافقتنامه

شورای امنیت ملی آمریکا روز چهارشنبه پنجم دسامبر سال جاری در رابطه با موافقتنامه ۵+۱ در بیانیه ای اعلام کرد؛

<ایالات متحده نمی پذیرد که ایران از <حق> غنی سازی برخوردار است. و درخواست ایران برای به

رسمیت شناختن علنی حق غنی سازی بخش مستقلی از طرح مشترک نیست>

این قسمت از بیانیته شورای امنیت ملی آمریکا بیان کننده یک امر مخفی بکلی نادرست است.

امر مخفی اینکه، جمهوری اسلامی پس از موافقتنامه، محرمانه از آمریکا درخواست برسمیت شناختن حق غنی سازی را نموده است و تا افشای آن از سوی شورای امنیت ملی آمریکا کس را آگاهی بر آن نبود.

طرف قراردادن آمریکا در درخواست مخفی جمهوری اسلامی نشان میدهد که جمهوری اسلامی آمریکا را طرف مناقشه اتمی با ایران میدانند نه شورای امنیت و گروه ۵+۱ را و به همین دلیل است که بیانیته شورای ملی امنیت آمریکا در این بیانیته این خبط جمهوری اسلامی را جدی گرفته و در همه جا با ذکر واژه ما خود را طرف ایران قراردادده است و این نوعی تمکین و رضایت جمهوری اسلامی به تحریم های غیر قانونی آمریکا علیه ایران محسوب میشود.

صرفنظر از مخفی کاری که تا قبل از اعلام آن از سوی شورای امنیت ملی آمریکا امری بکلی سری از نظر جمهوری اسلامی بوده و اجد این اقرار هم هست که قطعنامه ۵+۱ حق غنی سازی اورانیوم را حتی در همان حد ۳/۵ درصدی را برای جمهوری اسلامی شناخته است، زیرا اگر غیر آن بود درخواست مخفی جمهوری اسلامی از آمریکا لازم نمیشد.

این توضیح بجاست؛ درست است که حق غنی سازی اورانیوم در حد ۵ درصد برای کشورها از جمله ایران حقی است که اساسنامه آژانس اتمی شناخته است و قابل اسقاط یکطرفه آمریکا نیست، ولی در صورت موافقت کشور و اجد حق (ایران)، در جهت اسقاط حق غنی سازی از خود، اشکالی بر آن وارد نمیباشد و چنانکه در بیانیته شورای امنیت ملی و اسرار فاش شده در آن ملاحظه میشود، جمهوری اسلامی حق غنی سازی را از خود سلب کرده است.

کسانی که جریان موافقتنامه رادنبال میکنند و به ابعاد و گوشه کنار و اظهار نظرهای آگاهان نسبت به موافقتنامه دقت دارند ادا از وجود این درخواست جمهوری اسلامی آگاه نبوده اند.

علت افشاگری شورای امنیت ملی آمریکا

چرا شورای امنیت ملی آمریکا به این افشاگری ها دست زد؟ پاسخ روشن است اظهار نظرهای مسئولین جمهوری اسلامی که در موافقتنامه، حق غنی سازی ایران محفوظ مانده و تبلیغات سنگین روی آن، آمریکا را وادار ساخت که مسئله درخواست جمهوری اسلامی ورد آنرا فاش کند که کرد.

قسمت دیگر بیانیته شورای امنیت ملی آمریکا

ما در نهایت برای گفتگو در مورد برنامه غنی سازی بسیار محدود آماده گفتگو (۱) هستیم اما این امر فقط به این دلیل است که طرفین ایرانی برای اولین بار در یک سند علنی ذکر کرده اند که برای پذیرش نظرات و محدودیت ها بر سطح، میزان، ظرفیت و ذخائر خود آمادگی دارند. (۲)

اگر ما در مورد همه این محدودیت های جدی به تفاهم دست یابیم (۳) آنگاه میتوانیم (۴) ترتیبی بدهیم که شامل میزان متناسبی غنی سازی باشد که نیازهای علمی ایران را مرتفع کند و هر نوع توانائی افزایش آن در آینده نزدیک را از بین ببرد.

قسمت دیگر بیانیه

از آنجا که هربرنامه ای طبق تعریف، مشروط است به تصمیم ۵+۱، (۵) بنابراین غنی سازی حق محسوب نمیشود. به عبارت دیگرپرسش غنی سازی هنوز مسئله ای است که باید درمورد آن مذاکره شود و مشمول شرط صریح و آشکاراست، و **تازمانی که درمورد همه مسائل و جنبه های برنامه ها تفاهم نشود هیچ توافقی وجود نخواهد داشت.**

قسمت آخر بیانیه

اذعان ایران (۶) به اینکه مسائل مطرح در قطعنامه های شورای امنیت سازمان ملل باید در گفتگوها مد نظر باشند و بیش از دستیابی به توافقی درمورد غنی سازی نتیجه رضایت بخشی درمورد آن بدست آید، حائز اهمیت است.

بنابراین، قطعنامه های شورای امنیت سازمان ملل متحد هنوز اهمی در اختیار ما قرار میدهد که علیه دولت ایران استفاده کنیم و اگر ایران با اعمال محدودیت های ما موافقت نکند، ما شرایط را به وضعیت گذشته و اجرای تعهدات بین المللی این کشور تغییر خواهیم داد و این کشور مشمول اقدامات تنبیهی خواهد بود (۷)

تجزیه تحلیل بیانیه شورای امنیت ملی آمریکا

(۱) عبارت «آماده هستیم که درمورد برنامه غنی سازی در حد بسیار محدودی با ایران گفتگو کنیم» به این معناست که آمریکا قائل به حق غنی سازی برای ایران نیست، ولی آمریکا آماده است «دقت کنید آماده است نه متعهد است» که در حدی بسیار محدود با ایران گفتگو کند. «باز دقت کنید گفتگو کند، نه الزام آوراست و نه با معنا» باز این دریافت بجاست که «حد محدود، همان حد ۵ درصد آژانس اتمی است و حد بسیار محدود که دربیانیه شورای امنیت ملی آمریکا آمده یعنی حدی بسیار کمتر از حد آژانس اتمی»

واژه های «آماده است»، «گفتگو کند» و «در حدی بسیار کمتر» (نامعلوم بودن حد و تشخیص آن بر عهده آمریکاست) را کنار هم قرار بدهید و خود نتیجه گیری کنید.

(۲) آمریکا دلیل تصمیم بالا را سندی میداند که «طرفین ایرانی در یک سند علنی ذکر کرده اند که برای پذیرش نظارت، محدودیت ها بر سطح، میزان، ظرفیت و ذخائر خود آمادگی دارند».

بنابراین جمهوری اسلامی در یک سند علنی که معلوم نیست بغیر از اعلام تسلیم درمورد غنی سازی اورانیوم چه مطالب دیگری هم تعهد شده، محدودیت های وارده از سوی آمریکا بر مقدار و سطح و میزان

اورانیوم و ذخائر آن چه در گذشته و چه در آینده را پذیرفته است، و در کلام خودمانی ریش و قیچی را بدست آمریکا داده است، دقیقاً مذاکرات قهرمانانه! همین است.^۱

(۳) در این قسمت از بیانیه شرط آمریکا برای احتمال موافقت با حق غنی سازی بسیار محدود برای ایران این است که آمریکا وقتی به تمامی تفاهمات جدی دست یافت آنوقت میتواند موضوع غنی سازی بسیار محدود را مطرح کند.

(۴) نکته قابل توجه در بیانیه همان عبارات (تفاهمات جدی) و (آنگاه میتوانیم) است که هم حد کم و کیف تفاهمات و هم اراده انجام آن بر عهده آمریکا قرار گرفته است.

(۵) عبارت «از آنجاکه هر برنامه ای مشروط است به تعریف ۵+۱» این قسمت از بیانیه شورای امنیت ملی آمریکا بسیار باردار و پر معناست و اساساً چنین امری در هیچ موافقتنامه و یا قراردادی تاکنون دیده نشده است و معنای آن این است که کم و کیف هر برنامه ای و حرف آخر در هر موضوعی، با تعریف ۵+۱ خواهد بود.

این دقت بجاست که واژه «از آنجا» که در ابتدای جمله آمده نشانگر سابقه و سند شرط مزبور است. اکنون به اتفاق به بینیم سابقه شرط مزبور در موافقتنامه کدام است.

سابقه و مستند شرط بالا

دو جا در موافقت نامه ۵+۱ شرط مزبور به تائید جمهوری اسلامی رسیده است.

مورد اول در ردیف ششم فصل اول (فصل بندی در تحریر تجزیه تحلیل حقوقی موافقتنامه ۵+۱ مورخ ۲۰۱۳/۱۲/۲)^۲

مورد دوم ردیف ۵ فصل اول (مجموعه درک ها) است که جمهوری اسلامی اذعان و اعتراف کرده که به مجموعه درکهای ۵+۱ آشنا و متعهد به عمل است (علاقمندان به تحریر ۲۰۱۳/۱۲/۲ رجوع فرمایند)^۳

(۶) قسمت آخر بیانیه که با واژه اذعان (مفهوم و مورد استفاده اذعان در قطعنامه، در تحریر اشاره شده بیان شده است) شروع شده است دقیقاً بر عکس ادعای آقای عراقچی است که در مصاحبه با خبرگزاری مهر مدعی شده که واژه (آدرس) را با زیرکی به موافقتنامه قالب کرده که قطعنامه های شورای امنیت ضعیف و از جریان اجرا خارج گردد.

(۷) شورای امنیت ملی آمریکا به اعتبار تشریحی که رفت، قطعنامه های شورای امنیت سازمان ملل را اهرمی میداند که در طول ۶ ماهه امان جمهوری اسلامی، باید از سوی جمهوری اسلامی اجرا شود و در صورت خودداری مشمول تنبیه شورای امنیت خواهد شد.

۱ - اگر یک معاهده ترکمانچای دیگری امضاننده است شاید یک حق امتیاز همانند امتیاز آرمیتاز اسمیت (۱۹۱۹) بجای نفت در باره اتم امضا شده که این یکی سقف تولید نفت را هم شامل می شود. این توافق نامه رضا شاه دیگر در تاریخ ایران طلب میکند تا آنرا به بخاری دیواری بباندازد... چراغ موشی هایمان را برای یافتن چنین رضا شاهی برداریم و دور بگردیم... هیهات و هیهات... ح-ک

۲ - <http://1400years.org/AmirFeyz/NaghdHoghughiTavafogh5Plus1-AmirFeyz-02Dec2013.pdf>

۳ - <http://1400years.org/AmirFeyz/NaghdHoghughiTavafogh5Plus1-AmirFeyz-02Dec2013.pdf>

واژه <تنبیه> در پایان بیانیه شورای امنیت ملی آمریکا بقسمی بکاررفته که یاد آور رفتارناظم مدارس قدیم است که هم خود ناظم، خطراتشخیص میداد و هم خودش تنبیه را معلوم و اجرامیکرد.

درست است که در منشور سازمان ملل متحد نیز واژه تنبیه بکاررفته ولی بین سازمان ملل متحد با موقعیت جهانی، و بیانیه شورای امنیت ملی آمریکا با موقعیت خاص آن تفاوت بسیار است.

برداشت حقوقی کلی

بررسی کلی حقوقی نسبت به موافقتنامه و پی آمد های آن نشان میدهد که هیئت ایرانی هیچ کوششی برای حفظ حقوق ایران نکرده است و همانطور که قبلا هم عرض و ارائه دلیل شده هرچه گروه ۵+۱ نوشته آقایان هم امضا کرده اند.

نباید پنداشت که نمایندگان جمهوری اسلامی فاقد بضاعت حقوقی بوده اند زیرا مراتبی از قبیل اذعان به درک طرف مقابل، آنهم آمریکا که سی سال است بعنوان دشمن نمره اول ایران شناخته شده و یا آنجا که نمایندگان جمهوری اسلامی حق قضاوت و اجرای مجازات و تنبیه رابه طرف یعنی آمریکا میدهند، چیزهایی نیست که نیازه بضاعت حقوقی باشد.

دفاع از حقوق خاصه حقوق ملی و کشور، نیازه حساسیت و احتیاط زیاد دارد دکتر مصدق با آنکه خودش حقوقدان بود و در هیئت ۱۴ نفره همراه او دو استاد حقوق بین الملل (سنجابی و شایگان) و ۴ حقوقدان و وکیل دادگستری ایرانی بودند معهدا دونفر از حقوقدانان معروف بلژیک که یکی از آنها را بیاد دارم <هنری روبن> بود استخدام کرد زیرا به مصداق (نگیرد شغال مازندرانی را جزسگ مازندرانی) لازم بود که هیئت ایرانی از وجود حقوقدانان خارجی هم استفاده میکردند.

نباید تصور کرد که این مهم برای نمایندگان ایران پوشیده بوده است، خیر. خواسته جمهوری اسلامی تمکین و تسلیم به خواست ۵+۱ و متقابلا دریافت امان نامه بوده است و این کار، اساسا نه تنها نیازه وکیل و حقوقدان ندارد بلکه امر امان نامه راهم مشکل میسازد زیرا امان خواه، متقاضی مرحمت و رحم امان دهنده است و تقاضای مرحمت و رحم و بزرگواری نیازه حقوقدان و وکیل ندارد.